

Joaquim Nadal i Farreras

Joan Domènech i Moner (29/7/1943-9/11/2023)

El sotrac de la mort no pot esborrar la vida. Aquesta idea em sembla fonamental per parlar de les persones que ens deixen. El trànsit de la vida a la mort és del tot inexorable i sovint imprevisible. Quan arriba hem de projectar una mirada a tota una vida i hem de subratllar per damunt de tot el valor de la vida. És així sempre, però ho és més quan es tracta de persones que han deixat una petjada profunda marcada per la seva projecció pública, cultural i cívica, i compromesa.

És el cas d'en Joan Domènech i Moner. Una persona entusiasta, optimista, activa, amb un somriure que amagava un deix d'una fina ironia expressada a vegades amb comentaris incisius deixats anar com aquell qui res.

La vida d'en Joan, la que ens importa per damunt de tot, bascula entre dos pols: Beget i Lloret de Mar. Ell, de Lloret; la seva dona, de Beget. Com en d'altres ocasions es repeteix l'argument de la sardana maragalliana. Històries d'amor entre la muntanya i el pla, entre la muntanya i el mar. En Joan va fer de la seva vida un magisteri; primer com a mestre, després com a historiador, finalment com a home vinculat a la vida cultural, cívica i política. Aquesta darrere dimensió política (alcalde, delegat) no deixa de ser la culminació de totes les altres facetes. A Lloret de Mar, l'Obreria de Santa Cristina i el Club Marina Casinet serien l'expressió associativa i arrelada d'aquest compromís amb la col·lectivitat. La projecció cultural es materialitza en una obra extensa sobre art, cultura, patrimoni, Lloret, Beget, el món sardanista, el món artístic, amb un considerable nombre de biografies i de monografies rellevants.

L'arrelament local és l'ancoratge de la dimensió nacional del mestratge d'en Joan. I una dimensió no s'entén sense l'altra. És el que representa, d'una banda, la presidència de la Fundació Prudenci Bertrana i, de l'altra, com a compendi de moltes coses, la seva implicació directa amb la Revista de Girona i amb la direcció durant molt temps de la col·lecció dels "Quaderns de la Revista de Girona".

La seva obra, els centenars d'articles i les desenes de llibres, són només el compendi d'una vida viscuda amb intensitat i apassionament serens. La serenitat com a bàlsam essencial del compromís.